

Aricele la săniuș

În vizuina lui căptușită cu frunze uscate, Aricele se plictisește **TERIBIL**.

Cine-o fi inventat somnul de iarnă? se întreabă el disperat. Un somn de după-amiază îl acceptă că nu ai ce face.

– Trebuie să dormi la amiază ca să crești **mare**, îi spune bunica.

– Trebuie să dormi la amiază ca să prinzi **putere**, îl convinge bunicul.

– ... pentru că altfel **nu se mai înțelege nimeni cu tine**, încheie mama discuția.

3

Adaugă la asta faptul că nu a mai condus niciodată o sanie și vei afla explicația pentru asta:

20

4

Ceea ce a condus la asta:

21

– **U-U! Foooxi! Am ajuns!**

„Ce bucurie!” mormăie Foxi printre dinți. E o plapumă care vorbește.

Și are **EXACT** vocea enervantă a lui Neli.

– M-ai așteptat la gară! Ce drăguță ești!

Vulpița își întinde cu greu colțurile gurii. Încearcă să zâmbească.

Să-i spună că nu a fost alegerea ei? Că mama-vulpe a împins-o pe ușă afară, apoi a învârtit cheia în ușă de două ori? Mai mult, a baricadat și geamurile?

Ica se întoarce spre el să îi explice cum stau lucrurile între ea și iarnă. Pur și simplu, nu se potrivesc. Întâlnește, însă, privirea rugătoare a lui Urechilă.

Uf! Refuzul pare acum o misiune mai grea decât gerul. E așa de mic și de drăgălaș! Parcă i-a încălzit sufletul. Și nici gerul de afară nu mai pare atât de cumplit.

– Bine, hai să facem un iepure de zăpadă!

Urechilă țopăie de bucurie. Toing! Toing! Toing! Parcă ar avea arcuri la picioare.

